

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος πρώτον· ἐν Ἀθήναις,
ποῦ πλουτίζουν οἱ κηφήνες.

Χίλια ὀκτακόσια ὀγδοήντα τέσσαρα
Μία νὰ ταιριαζῇ ἄρρηκα λέξι: ΚΑΙΣΑΡΑ

Ρωμῆς τὴν ἑβδομάδα — μόνο μὴ φορὰ θὰ βγαίνῃ,
ἐάν ἔχω ἑυκνήδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει
ἐφορητὰς δὲν δέχομαι — γιατί δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῇ — δὲν περιῶ: συνδρομητής.

Δὲν θὰ ἔχουμε τερτίρια — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαί, — ἀποστέλλονται σ' ἐμὲ.
Μὲς ὅτων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμῆς μας μὴ δειλάρα
Κι, ἄς τὴν δίνῃ ὅποιος θέλει — εἰδ' ἄλλως δὲν μᾶς μέλει.

Πέντε τοῦ Αὐγούστου
καὶ ἀρχὴ τοῦ μούστου.

Εἴκοσι ὀκτὼ μετροῦμε
καὶ τὰ γένεια μας τραβοῦμε

Ὁ Νομάρχης ὁμιλῶν
καὶ σχεδὸν παραλαλῶν.

πάλι μοῦφερε ἰδῶ αὐτὰ τὰ ντοκουμέντα;
γαῖδαρος πρῶτ' ἡλθε νὰ μὲ ταραξῇ;
με γρήγορα, παιδί, καὶ φέρε μου μὴ μέντα,
τὸ γραφεῖό μου βάλει σὲ λίγη τάξι.
ἐκόμεν' ἑνὸς ρακιά, μὰ μὴν ἀργήσης μόνο,
αὐτὰ τὰ παληόχαρτα ἀμέσως τ' ἀκυρόνω.

ἔχτηκαν οἱ ἄτιμοι μὲ τῆς ἐφημερίδες,
ἔχτηκε κι' ὁ Δήμαρχος κι' οἱ Σύμβουλοι κι' οἱ ἄλλοι,
ἐνῷ ὅταν ἐξαφνα μοῦ στρίψουνε ἡ βίδες,
ὁ κόψῃ ἔκοψε τὸ κλούβιο μου κεφάλι.
ἐπὶ τὰ Συμβούλια καὶ τέτοια δὲν σηκώνω...
ἄς ἂς δοῦμε τὰ χαρτιά κι' ἀμέσως τ' ἀκυρόνω.

ἐνὶ ὕδατων καὶ νερῶν καὶ βρύσεων ἐν γένει...
ἐν τῷ τῷ! μοῦ ζητοῦν ν' ἀφήσω κάθε βρύσι
ἐπὶ τὰς ἀδιάκοπα ὁτοὺς δρόμους ἀνοιγμένῃ,
ἐπὶ τὰς ἀπὸ νερὰ παντοῦ νὰ πλημμυρήσῃ
ἐπὶ τὸν Σοῦτσο νὰ δημοκοπῇ... μ' αὐτὰ δὲν τὰ σηκώνω,
ἐπὶ τὰς βρύσεις μονομιᾶς ἐγὼ τῆς ἀκυρόνω.

ἐπὶ τὴν ἐνοικιάσεως κατὰ μειοδοσίαν...
ἐπὶ τὸν ὅτι ἀναψαν ὅτῃν Δημαρχίαν φῶτα...
ἐπὶ αὐτὰ δὲν ἔδωσα καμμίαν ἐξουσίαν
ἐπὶ τὸν Νομάρχην ἔπρεπε νὰ ἐρωτήσουν πρῶτα.
ἐπὶ τὸν ὅτι ξέρουνε πῶς τέτοια δὲν σηκώνω,
ἐπὶ τὸν ὅτι μου μονοκονδυλιά ἀμέσως τ' ἀκυρόνω.

«Περὶ τῆς ἐκποιήσεως δημοτικῶν πραγμάτων...»
αὐτὰ δὲν θὰ σαλίφουνε ἀπὸ τὴν ἀποθήκη.
«Περὶ τῶν ἀκαθαρσιῶν καὶ περὶ ἀποπάτων...»
κι' αὐτὸ τὸ ζήτημα σ' ἐμὲ προσωπικῶς ἀνήκει.
«Περὶ... μὰ πῶς δὲν ἐννοοῦν πῶς τέτοια δὲν σηκώνω...»
Ἰδοὺ λο: πὸν ὅπου κι' αὐτὰ ἀμέσως τ' ἀκυρόνω.

«Περὶ ἀντλίας μὲ ἀτμὸν χρησίμου εἰς τὸν Δῆμον...»
σ' αὐτὸ δὲν εἰμαι σύμφωνος ἐγὼ καὶ τὸ γνωρίζουν.
«Περὶ ὀνοματίσεως δρομίσκων ἀνωγύμων...»
καὶ εἰς αὐτὸ δὲν συμφωνῶ κι' ἂν θέλουν ἄς σφυρίζουν.
«Περὶ... μὰ εἶπα πῶς αὐτὰ ἐγὼ δὲν τὰ σηκώνω,
κι' ἔτσι χωρὶς ἀναβολὴν ἀμέσως τ' ἀκυρόνω.

«Περὶ τῆς νείας ἀγορᾶς καὶ περὶ ὁροφῆς τῆς...»
ἐγὼ ὑπὲρ τῆς παλαιᾶς εἰμαι ἐκ τῶν προτέρων.
«Περὶ κοπρῶνων κινήτων ποιότητος ἀρίστης...»
εἰμαι ὑπὲρ τῶν ὀχετῶν πολὺ ὑγιεινότερων.
«Περὶ καταβρεξίματος...» κι' αὐτὸ δὲν τὸ σηκώνω,
λοιπὸν καὶ τὸ καταβρέγμα ἀμέσως τ' ἀκυρόνω.

«Περὶ ἀπολυμάνσεων, περὶ βοσκήων καὶ χοίρων...»
αὐτὸ τὸ ζήτημα ἐγὼ δὲν ἐννοῶ καθόλου.
«Περὶ ἀλόγων ποσειτηγῶν τοῦ Δήμου καὶ ἀκυρῶν...»
ἐγὼ δὲν τρώγω ἄχυρα κι' ἄς πᾶν κατὰ διαβόλου.
«Περὶ Νομάρχου ὅτῳ Δαφνί...» ἂν ναι, σ' αὐτὸ καὶ μόνο
ἐξ ὁλοκλήρου συμφωνῶ καὶ δὲν τὸ ἀκυρόνω.

